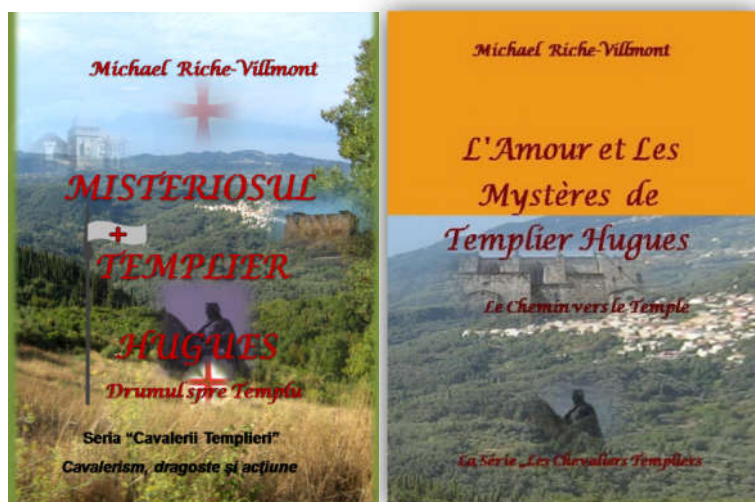

Misteriosul templier Hugues (Drumul spre Templu)

din Seria „Cavalerii templieri”

Autor Michael Riche-Villmont

Romanul lui Michael R. Villmont, „Misteriosul templier Hugues”, din seria „Cavalerii templieri”, a atras atenția încă de la apariție, în 2014, în limba franceză. Nu numai prin stilul lui specific, ci și prin subiectul mai mult decât interesant: viața cunoscutului cavaler Hugues de Payens, unul din fondatorii Ordinului cavalerilor

misterioasă, plină de neprevăzut, cu trăirile lui spirituale și vaste cunoștințe ezoterice, cu întâmplări aproape magice care i-au marcat viața cavalerului francez. De fapt, Michael R. Villmont este cunoscut pentru modul în care abordează subiectele istorice în cărțile sale. Fiindcă „Misteriosul templier Hugues” nu este singura carte cu subiect istoric. Autorul se oprește, în multe din cărțile sale, asupra unor personaje istorice reale și evenimente atestate istoric, despre care caută și descrie aspecte mai puțin cunoscute, învăluite în vechi secrete și mistere, în ezoterism și magie. Printr-o translată logică, naturală a subiectelor peste veacuri, personajele și evenimentele din evul mediu sunt aduse în atenția cititorului datorită implicării unor eroi din zilele noastre, care încearcă să deslușească acele vechi secrete și mistere. Autorul îl cheamă pe cititor să participe sentimental, emotiv, la dezlegarea vechilor mistere și, de fiecare dată, atât derularea acțiunilor, cât și rezultatele sunt surprinzătoare, neașteptate, chiar uimitoare.

În descrierea momentelor dramatice, autorul evită scenele violente, negativiste, tocmai pentru a recrea în cărțile sale, cursivitatea optimistă a vieții: binele învinge întotdeauna răul. Acest lucru se întâmplă și în privința cărții de față.

Viața cavalerului Hugues de Payens, cu iubirile misterele și aventurile lui, este descrisă de autor în două cărți, cea de față și în romanul „Chemarea templului secret”. La prima vedere, romanul „Misteriosul templier Hugues”, cu subtitlul „Drumul spre Templu”, pare a fi un roman istoric, cum sunt multe alte romane de acest gen, tot mai mult căutate de cititorii francezi și francofoni. Am spus că *pare a fi un roman istoric*, dacă privim subiectul și timpul în care se petrece acțiunea. Este vorba de întâmplări din viața cavalerului Hugues de Payens, fondatorul cunoscutului și misteriosului ordin templier, înființat în anul 1118. Poate și este roman istoric, descriind momente reale din prima cruciadă. Dar, după ce citești primele capitole, te oprești și-ți pui câteva întrebări. Întrebări pe care ți le-ai fi putut pune citind cu atenție titlul original al romanului apărut, bineînțeles, în limba franceză, „L'Amour et Les mystères du Templier Hugues”, titlu mai mult decât inspirat. Și este bine să-ți pui astfel de întrebări, la care, poate, găsești unele răspunsuri și în carte. Care ar fi fost viața cavalerului Hugues de Payens fără iubire și mister? Fără dragostea sufletului pereche, fără caracterul imprezvizibil al vieții? Fiindcă iubirea și neprevăzutul, viitorul imprezvizibil sunt două daruri Dumnezeiești, daruri sufletești, spirituale fără de care viața nu ar mai fi cea pe care o trăim noi, oamenii. Așadar, care ar fi viața noastră, a oamenilor moderni, nu numai a lui Hugues de Payens, fără iubire și mister? Eu mi le-am pus aceste

Întrebări și îți le pun și ție, cel care vei citi cartea. Dacă ți-ai cunoaște viitorul, clipă de clipă, ai mai trăi cu aceeași ardere sentimentală și spirituală? Ai mai fi la fel de interesat să trăiești clipele următoare, dacă ai ști ce-ți aduce ziua de mâine? Sau ai fi un robot!?

Hugues de Payens a fost un om cu o trăire intensă și misterioasă, care și-a trăit prețuit fiecare zi din viața lui, cu gândul că el însuși își va putea construi viitorul. A avut planuri de viitor mari pentru vremea lui, dar nu și-a imaginat că ceea ce va realiza el, va avea consecințe istorice și va dăinui secole la rând. Va construi un ordin inițiativ al cărui spirit devine tot mai pregnant, mai interesant și misterios pe măsură ce trece timpul. Și, poate, mai prețios pentru spiritualitate.

Hugues de Payens, fiul unui mic nobil din Champagne, își urmează drumul vieții, la fel ca toți ceilalți copii de nobili. De mic devine scutier, iar după vârsta de paisprezece ani, este ridicat la rangul de cavaler, conform ritualului nobiliar și intră în slujba seniorului său, contele Hugue de Troyes. După anii adolescenței, se îndrăgostește de o castelană, care și-a pierdut soțul într-o bătălie. Cu dragostea lui curată, Hugues o ajută să depășească depresia cauzată de pierderea prematură a soțului și, la rândul ei, se îndrăgostește de tânărul cavaler. Tocmai când începeau să-și trăiască plener iubirea, se declanșează prima cruciadă, iar Hugues, ca orice cavaler responsabil, pleacă în expediție, spre Țara Sfântă. Înainte de plecare, ajutat de oamenii lui, salvează întâmplător de la răpire și moarte o familie de târgoveți, respectiv părinții și cei doi copii, o fată și un băiat. Este ultima din faptele bune pe care le-a făcut înainte de plecarea la cruciadă.

În ținuturile orientale, în drum spre Edessa, Hugues salvează de la moarte un grup de arabi, care se vor dovedi a fi adepții religiei salbahite, o religie misterioasă, cu ritualuri și credințe secrete, ezoterice, desprinsă din gnosticism și ismailism. Adepții acestei religii erau apropiați de creștini, care i-au apărât împotriva persecuțiilor la care erau supuși de arabi și turci. Ca semn de recunoștință că au fost salvați, salbahiții îl inițiază pe Hugues în tainele religiei lor și-l pregătesc să devină unul dintre marii inițiați, cu rang înalt în comunitate, rang exprimat simbolic printr-un pumnal cu puteri magice. În baza inițierii salbahite, Hugues avea dreptul să dețină pumnalul- talisman, încărcat cu puteri misterioase.

Pregătirea ezoterică, misterioasă a cavalerului creștin continuă și după plecarea acestuia la Ierusalim, unde participă la cucerirea orașului, în anul 1099. La asediul Ierusalimului, Hugues întâlnește un tânăr cavaler francez, venit la cruciadă pentru a-l căuta tocmai pe el, Hugues. Care era motivul? Unul misterios, la început, dar pe care Hugues, cu puterile lui ezoterice, îl află și-l acceptă. Va fi încă un pas pe drumul destinului său, pe care noi, cititorii îl vom afla odată cu Hugues. După cucerirea Ierusalimului, Hugues, protejat de pumnalul magic, se înapoiază în Franța, împreună cu tânărul cavaler. Acolo, în provincia Champagne, pe Hugues îl așteaptă alte aventuri misterioase și pericole pe care le depășește cu ajutorul acelor puteri necunoscute.

Pe timpul cruciadei, femeia iubită îl părăsește pe Hugues, din motive aproape inexplicabile. Pentru el, îndrăgostitul. Tot inexplicabil și pe neașteptate, cavalerul își găsește, poate prea curând după despărțire, un suflet pereche și se căsătorește. Sufletul lui pereche este o doamnă la care el nu s-ar fi gândit niciodată. „*Încurcate și neprevăzute sunt căile vieții*”, va constata el.

După inițierea salbahită, întreaga lui viață primește o altă semnificație, misterioasă, având un scop ascuns. Fără să vrea și fără să caute aflarea viitorului său, primește semne magice tocmai despre viitor, despre ce-i pregătește destinul, semne pe care nu le înțelege. Fiindcă este Om. Dar înțelege esența acelei perioade din viața sa: „*Se afla pe drumul spre Templu!*” Dar care Templu? Hugues va afla abia peste ani, când va pleca, din nou, la Ierusalim, ca însoțitorul al seniorului său, contele Hugue de Champagne.

Hugues de Payens a fost și în realitate o personalitate complexă a vremii sale, aspect pe care-l regăsim, explicit și în roman. Având pregătirea și cunoștințele normale, strict necesare oricărui nobil al vremii sale, are o devenire spirituală de excepție după întâlnirea sa cu științele și cultura arabă și turcă, mai avansate, în epocă, decât cele europene. Dezvoltarea sa spirituală, de cultură generală și militară, ca și cea ezoterică, poate fi apreciată și prin impactul pe care l-a avut personalitatea sa asupra ordinului cavalerilor templieri, ordin militar și religios. La caracterul militar și religios al ordinului cavaleresc templier, se adaugă o altă caracteristică, cea inițiativă, ezoterică, plină de mistere și secrete orientale, ceea ce a creat nenumărate legende în legătură cu templierii. Peste veacuri, caracterul de

organizație, de școală spirituală și ezoterică a ordinului inițiativ templier devin tot mai evidente. Hugues nu poate fi văzut în afara contextului și al spiritului templier, spirit cu impact până în zilele noastre. Pe de altă parte, devenirea lui spirituală, așa cum este descrisă în cartea de față și în următoarea, „**Chemarea templului secret**”, ne face să ne gândim la ceea ce a însemnat și înseamnă, încă, noțiunile de *credință, religie și datorie*. Cu întreaga lor încărcătură umană și mistică. Noțiuni care se confundă deseori, în mod superficial, unele cu altele.

Acțiunile romanului „**Misteriosul templier Hugues**” sunt descrise în ritm alert, în cuvinte și expresii de nuanță arhaică, iar scenele cu încărcătură ezoterică sunt accentuate prin momente de suspans și mister.

Cartea este ușor de citit, autorul evitând, așa cum am mai arătat, descrierea scenelor violente sau cele cu impact negativ. Este, dimpotrivă, o carte de dragoste, cu mister, magie și neprevăzut, așa cum autorul ne-a obișnuit deja prin celelalte cărți ale sale, **Chemarea Templului secret, Sceptrul cavalerilor ospitalieri, Medalionul ospitalier, Fantomele din Tarragona**.

Romanul este o pagină din istoria Franței și a orientului apropiat, dar, înainte de toate este parte din istoria cavalerismului templier, a vieții nobilimii medievale, misterioasă și mereu mai interesantă.